

GNAT (4) *sb m*

a *pochylone*.

[*sg A gnåt.*] ◊ *pl G gnåt(o)w* (2). ◊ *A gnáty* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Kość; os, ossum Cn* (4) : Wziąwłzy łto wołowych gnatow: Ná ołtarz Bogu położył *BierEz* I2v; *RejWiz* 19.

Wyrażenie: »gnaty trupie« = *szkielet* (1): y kopano tam ze pod kadzia y nalyezyono wśfuknye gnathi trupy *LibMal* 1544/89v.

Szereg: »kość albo gnat« (1): Warz w wodzie kości álbo gnaty ćielęce *SienLek* 84v.

2. [*Kawał, odcinek, tu: przeznaczony do urobku w kopalni soli:* Kładą na każdy gnat podnożny – z którego się dzielą 2 bałwany [...] — po 3 łokcie *LustrKra* 96.]

Synonim: 1. *kość*.

Cf **ZŁOMIGNAT**

MM